

UWAGA

ZAGROŻENIE WYSOCE ZJADLIWĄ GRYPĄ PTAKÓW

PTASIA GRYPA-- zakaźna, zaraźliwa choroba drobiu wywołana przez wirus.

ATAKOWANE GATUNKI - wszystkie gatunki ptaków wolno żyjących i domowych; (największe straty wśród kur i indyków).

Wysoce zjadliwa grypa ptaków, (ang. Highly pathogenic avian influenza - HPAI), dawniej pomór drobiu, (ang. Fowl plaque - FP) należy do chorób zwierząt listy „A” OIE jako niezwykle zakaźna i zaraźliwa choroba wirusowa drobiu, która może powodować śmiertelność do 100%. Chorobę wywołują niektóre szczepy podtypów H5 i H7 wirusa grypy typu A.

Na zakażenie wirusami grypy ptaków (ang. Avian influenza) podatne są prawie wszystkie gatunki ptaków zarówno domowych (drób) jak i dzikich wolno żyjących, jednak stopień wrażliwości poszczególnych gatunków jest zróżnicowany. Wysoce zjadliwa grypa ptaków najczęściej występuje i powoduje największe straty u kur i indyków. Często stwierdzone u ptaków wolno żyjących zakażenia wirusami zasadniczo przebiegają bezobjawowo. Jednak ptaki te, zwłaszcza migrujące ptaki wodne są długotrwałymi nosicielami wirusa i stanowią potencjalne źródło zakażenia dla drobiu. Zakażenia wirusem opisano również u małą, świń, fretek, koni, bydła jak i wielorybów.

ŹRÓDŁA ZAKAŻENIA - ptaki wolno żyjące, będące bezobjawowymi nosicielami, zwłaszcza migrujące ptaki wodne.

Rozprzestrzenianie się choroby następuje poprzez kontakt bezpośredni ptaków zdrowych z chorymi oraz poprzez zakażoną paszę, wodę, wyposażenie, środki transportu i obornik oraz osoby obsługujące drób.

Kraj, w którym choroba wystąpi narażony jest na bardzo duże straty ekonomiczne w przemyśle drobiarskim, spowodowane padnięciami drobiu, kosztami jej likwidacji i odszkodowań, a także wstrzymaniem obrotu i eksportu drobiu, jaj, mięsa drobiowego i przetworów z mięsa drobiowego. Ograniczenie strat bezpośrednich i pośrednich uzależnione są od wprowadzenia szybkich i skutecznych metod kontroli i zwalczania choroby.

OBSZAR WYSTĘPOWANIA

Wirusy grypy ptaków są szeroko rozprzestrzenione w świecie i w wielu krajach zwłaszcza o rozwiniętej przemysłowej produkcji drobiu, stanowią poważny problem epizootyczny i gospodarczy. Migrujące ptaki dzikie, zwłaszcza ptactwo wodne, u których utrzymuje się długotrwałe bezobjawowe nosicielstwo uważa się za jedno z głównych sposobów przekraczania przez chorobę granic i kontynentów.

PODSTAWOWE OBJAWY CHOROBY

Okres wylęgania choroby waha się od kilku godzin do 2-3 dni. Dla celów urzędowego zwalczania maksymalny okres inkubacji HPAI, wynosi 21 dni. Objawy kliniczne są mało charakterystyczne i zróżnicowane w zależności od zjadliwości wirusa, gatunku i wieku ptaków, zakażeń towarzyszących, warunków środowiskowych.

PODSTAWOWE OBJAWY : osowiałość ,gwałtowny spadek lub utrata produkcji

jaj, miękkie skorupy jaj ,obrzęk i zasinienie grzebienia oraz dzwonków, silne łzawienie, kichanie, duszność, obrzęk zatok podczołowych, objawy nerwowe, biegunka, nagle upadki zwierząt bez widocznych objawów - śmiertelność do 100%.

ROZPRZESTRZENIANIE SIĘ CHOROBY

Wysoce zjadliwa grypa ptaków jest jedną z najbardziej zakaźnych chorób drobiu. Zakażone ptaki wydają duże ilości wirusa z kałem, w wydzielinie z oczu i dróg oddechowych. Najbardziej prawdopodobnym źródłem zakażenia drobiu domowego jest bezpośredni lub pośredni kontakt (woda do picia) z migrującymi ptakami dzikimi, zwykle ptactwem wodnym. Rozprzestrzenienie może następować również poprzez zanieczyszczoną paszę, sprzęt, środki transportu. Bardzo ważną w rozprzestrzenianiu wirusa rolę odgrywa również człowiek. Rozprzestrzenianie z wiatrem zainfekowanych cząstek i kropelek nie ma większego znaczenia. Transmisja poprzez jajo nie została udowodniona pomimo, że wirus wykrywano w żółtku, białku i na skorupie jaja.

WRAŻLIWOŚĆ WIRUSA

Wirus może zachowywać aktywność w środowisku kurnika przez 5 tygodni. W kale przeżywa przez co najmniej 35 dni w temperaturze 40C, a w kurzu kurnika przez 2 tygodnie po usunięciu ptaków. W wodzie (stawy, jeziora) zachowuje zakaźność do 4 dni przy temperaturze 220C i ponad 30 dni przy temperaturze 00C. Wirus wykrywano w tuszkach padłych ptaków dzikich po 23 dniach w temp. 40C. W tuszkach drobiu przechowywanych w temperaturze pokojowej wirusy przeżywały tylko kilka dni, natomiast w temperaturze lodówki – do 23 dni. Wirus może utrzymywać się w drobiowych produktach mięsnych ale niszczy go obróbka termiczna. Posiadając otoczkę lipidową wirusy są wrażliwe na powszechnie stosowane środki dezynfekcyjne, włączając detergenty.

Wirusa zabija obróbka termiczna, powszechnie stosowane środki dezynfekcyjne.

STRATEGIA KONTROLOWANIA CHOROBY

Strategia polega na szybkim likwidowaniu postaci HPAI u drobiu w możliwie najkrótszym okresie poprzez:

- ścisłą kwarantannę, szybkie wybicie całego pogłowia drobiu w ognisku choroby, jego zniszczenie wraz z zakażonymi produktami, materiałami i sprzętem celem usunięcia źródła infekcji
- skuteczne odkażanie celem usunięcia / ograniczenia obecności wirusa
- ścisłą kwarantannę i kontrolę przemieszczania drobiu celem zapobieżenia rozprzestrzeniania wirusa
- prowadzenie dochodzenia i przeglądów celem zlokalizowania źródła i określenie zasięgu infekcji
- tworzenie stref w celu oddzielenia obszarów zakażonych od wolnych od choroby.

HODOWCO DROBIU!

Chroń swoje ptaki przed kontaktem z ptactwem dzikim zwłaszcza wodnym i drapieżnym
